

Partiernes ordførere: Hjortnæs (S), Nathalie Lind (V), Glistrup (FP), Hilmar Baunsgaard (RV), Ninn-Hansen (KF), Gert Petersen (SF), Jens Møller (KrF), Jørgen Jensen (DKP), Brusvang (CD) og Wilhjelm (VS).

Efter 1. behandling henvist til retsudvalget.

Ifølge lovforslaget skulle straffelovens § 261 om frihedsberøvelse suppleres med følgende bestemmelse:

„Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1 eller stk. 2 eller § 260, hindrer nogen i at færdes frit til og fra en ejendom eller andet område, hvortil han i øvrigt er adgangsberettiget.“

Om baggrunden for lovforslaget oplyses i bemærkningerne bl. a. følgende:

„Centrum-demokraterne betragter dansk fagbevægelse som et samfundsgode og ser derfor med sympati på alle lovlige bestræbelser for at få danske lønmodtagere organiseret.

Der bruges i disse dage desværre også ulovlige midler såsom afspærring af privat ejendom og visitation af privatpersoner. Politiets manglende indgriben skyldes, at straffelovens bestemmelser i § 260 og § 261 om ulovlig tvang og ulovlig frihedsberøvelse er uklart formulert. Selvfølgelig bør enhver have uhindret adgang til sit hjem, skole, kirke, arbejdsplads eller andet område, hvortil han i øvrigt er adgangsberettiget.

Efter de oplysninger, der har været fremme i dagspressen, er det åbenbart, at straffeloven har været administreret forskelligt af de forskellige politimestre, idet situationens politiske implikationer har givet den måske lidt upræcise formulering af vedkommende straffelovsbestemmelser større vægt, end rimeligt er.

Ikke mindst for så vidt angår straffeloven, er det imidlertid af uvurderlig betydning, at de enkelte bestemmelser er udformet således, at de uden vanskelighed kan læses og forstås fuldt ud såvel af vedkommende myndigheder som af offentligheden.

På denne baggrund anses det for uafviselig nødvendigt at tydeliggøre straffeloven ved den foreslåede ændring, som altså ikke udvider det strafbare område, men alene tydeliggør dette.“

Ved lovforslagets 1. behandling udtrykte justitsministeren tvivl om, hvorvidt det ville være nødvendigt at ændre de gældende straffebestemmelser for at sikre adgangen til at færdes frit. Han fandt det nødvendigt at få en sagkyndig redegørelse for rækkevidden af straffelovens § 260, før man eventuelt skred til en lovændring.

Ordførerne for socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og venstresocialisterne tog afstand fra ønsket om en ændring af den gældende retstilstand, medens ordfø-